

DEL CEL DAVALLÀ L'AMOR

ÀRIA PER A L'OBRA

LA DOULA ASTUTA

O

EL DESESPER DE LA SEGADORA

Escrita sota la inspiració d' Una voce poco fa, d'Il barbiere di Siviglia,

Per al personatge de Rosina, veu femenina.

On, a la primera part, amb gran alegria canta l'amor que sent per en Julià i, a la segona part, la joia de, per fi, poder ser mare.

1ra part

Quina màgia davallà
aquell dia des dels Cels?
Quan, en l'aura d'en Julià,
descobrí l'amor excels.

Potser fou el seu mirar
o, de son cor, la bondat,
la que em feu enamorar,
fos talment foc abrandat.

Sense poder-ho_evitar,
als seus braços em rendí.
El primer bes que_em va dar,
per sempre, viurà en mi.

Eternament, de la mà,
ben units farem camí.
Curull de roses, serà
i ple de joia, sens fi.

2na part

Desitjat amb il·lusió,
estic gestant nou present:
fruit d'amor i de passió,
nostre fill ve promptament.

Més sublim benedicció,
no_en podria sospirar.
Gaudiràs, bell infantó,
d'intens caliu familiar.

Benaurat sigui_el demà,
així com la meva llar.

Gràcies a Déu i a_en Julià,
la fortuna_ens somriurà.

Oriol Agorreta

25 de març de 2023